

Overweging zondag 16 maart 2025

2^e zondag van de Veertigdagentijd

Evangelielezing Lucas 9, 28b-36

De evangelielezing van vandaag uit Lucas wordt ook wel de verheerlijking op de berg genoemd. Verheerlijking staat voor verhevenheid, oogverblindende grootheid, schittering.

Het is ook een verhaal boordevol licht. Het volgt op een aantal wonderverhalen zoals de storm op het meer, de genezing van de dochter van Jaïrus en de wonderbare broodvermenigvuldiging. Je zou kunnen zeggen dat al die vertellingen over Jezus' wonderbare daden uitlopen in dit verhaal van de verheerlijking op de berg. De berg is letterlijk een hoogtepunt maar dus ook figuurlijk in de verhaallijn. In een ander verhaal van Lucas ging Jezus al eens eerder de berg Tabor op om te bidden en met God te spreken. De keuze van de 12 apostelen volgde daarop. Deze keer beklimt Jezus de berg samen met drie van zijn geliefde leerlingen: Petrus, Johannes en Jakobus en als hij boven gekomen is raken twee andere mannen, Mozes (13^e eeuw v Chr) en Elia (8^e eeuw voor Christus), als in een visioen met hem in gesprek. Na de verheerlijking op de berg geneest Jezus een bezeten jongeman en kondigt hij voor de tweede keer zijn lijden aan.

Mozes staat symbool voor de wet. Hij is de auteur van de eerste 5 boeken van de bijbel, waarin de wet van de Joden, de tien geboden, staat. Elia staat symbool voor de profeten. Hij heeft zijn leven lang gestreden tegen verafgoding en hij heeft JHWH centraal gesteld. De naam Elia betekent dan ook 'Mijn god is Jahwe'. Beiden stellen zich op als vrienden voor Jezus en ze praten met hem over zijn naderende dood in Jeruzalem.

In het Grieks gebruiken zij daarvoor het woord *exodos* wat de *uittocht*, de *voleinding van zijn leven* betekent. Mozes en Elia zijn niet de minsten uit het Oude Testament, ze zijn gezaghebbend. De eerste christenen zullen hier zekerheid aan hebben ontleend. Zij staan in een aanzienlijke traditie.

Mozes ontving de tien geboden ook op een berg, de Sinaï, in een ontmoeting met God. Elia zocht op dezelfde berg Gods nabijheid. Dit scheidt een vertrouwensband tussen hen drieën en Jezus is dankbaar voor hun bemoediging nu hij vlak voor zijn lijdensweg staat. Hij weet dat hij die weg moet volbrengen en dat er geen andere weg voor hem is.

Een berg is een plek waar hemel en aarde elkaar raken, waar God zich openbaart, waar je van God op de hoogte kunt komen. Dat het om de berg Tabor gaat, 411 meter hoog ten zuidwesten van het meer van Galilea, wordt pas vanaf 250 na Christus vermeld.

Terwijl Jezus aan het bidden was, veranderde de aanblik van zijn gezicht en werden zijn kleren stralend wit. Het lijkt of hij de hemelse sfeer, de goddelijke macht van na zijn dood en opstanding al even ervaart. Er klinkt al iets door van Pasen.

Het gebed verandert de pijnlijke weg die hem te wachten staat niet. Zo gaat dat met gebeden. De situatie verandert niet, maar de persoon die bidt hopelijk wel.

Het stralen kan ook in ons leven nu zichtbaar worden daar waar mensen gehoor geven aan de weg van Gods liefde. Als je er voor de ander bent, ben jij zelf als een licht. En kan de ander een glimp van de hemel opvangen.

Onder het gebed van Jezus waren de apostelen Petrus, Jacobus en Johannes in slaap gevallen. Ze hebben totaal niet door wat er gaande is. Maar als Petrus wakker wordt, ziet hij Jezus in een ander licht, in een andere gedaante en wil hij drie tenten opzetten voor Jezus, Elia en Mozes. Even is alle ellende van het aardse bestaan opgelost in dit witte, hemelse licht en Petrus wil dit moment vasthouden. De tenten doen denken aan het loofhuttenfeest, de herdenking van de veertigjarige tocht van Mozes door de woestijn. In de tent van het verbond was God aanwezig. Het woord *tabernakel* komt van het Latijnse woord voor tent: *tabernaculum*.

Net als bij de vrienden van Jezus kan slaap ons ook overvallen op cruciale momenten. Maar ook voor ons is het mogelijk, als we er open voor staan, om een ander perspectief op oude denkpatronen te krijgen en opnieuw af te stemmen op het goddelijke. Zo kun je vrijwilliger worden voor het Rode kruis, collecteren voor de Kankerbestrijding, boodschappen doen voor je zieke buur enzovoort. 'Wie de schepping teer met licht doordrenkt, leeft niet vergeefs' aldus Andries Govaart in de eerste lezing van vandaag.

Jezus gaat niet op het voorstel van Petrus over de tenten in maar God reageert wel, vanuit een wolk aan de hemel. De wolk moet zeker door die stem overweldigend geweest zijn. In de oudheid voorspelden ze de toekomst aan de hand van wolken en de mensen zagen er goddelijke kracht in. Hoog op een berg voelen de wolken en dus ook God heel dichtbij en woorden vanuit een wolk hebben dan extra zeggingskracht.

De stem uit de wolk zegt: Luister naar hem. De komende gebeurtenissen moeten hun beloop hebben, het lijden is niet te voorkomen maar moet doorleefd worden. Ook al heeft Petrus, hebben de andere apostelen en ook wij nu daar nog steeds moeite mee. Wie ziet zijn geliefde nou graag lijden?

Ook zegt de stem: dit is mijn uitverkoren zoon. De ware identiteit van Jezus als zoon van God is hiermee duidelijk kenbaar gemaakt.

God onderschrijft alles wat door Mozes en Elia over de naderende dood van Jezus is gezegd. Hij nodigt ons uit om samen met Jezus door het lijden heen te gaan om uiteindelijk te komen tot bevrijding, tot heerlijkheid. En zo tot een nieuw, beter leven. Natuurlijk zal dat met horten en stoten gaan. We kennen God niet in één dag maar ontdekken hem beetje bij beetje. Soms lijkt het geloof zich te verdiepen en de kern iets dichterbij te komen. Dat geeft hoop.

Na de woorden van God uit de wolk verdwijnen Mozes en Elia en staat Jezus weer alleen. De apostelen praten er onderling niet meer over maar bewaren het gebeurde in hun hart. Jezus wil niet dat ze nu al over hem praten als een zegevierende Messias. Dat mag pas als hij door het lijden en de dood heen is opgestaan. Dan pas kunnen ze hem in het juiste licht zien.

Daarnaast is er ook geen tijd voor napraten want beneden aan de berg staat een wanhopige vader met zijn kind die bezeten is door kwade geesten. Vanaf de bergtop dalen ze weer af naar de laagvlakte van het alledaagse bestaan.

In ons leven maken wij ook momenten mee die speciale indruk op ons maken, topervaringen, die we voor altijd vast willen houden.

Momenten waarin we de werking van God even in het volle licht zien en waar we de stem van God even kunnen horen. Na het licht op de berg kunnen we het donker in het dal beter volhouden en verdragen. Daarom is het van belang de hoop op verheerlijking vast te houden, ook als het ons tegenzit.

Wie dat goed begreep, was Martin Luther King, de Mozes van de burgerrechtenbeweging. Na een mislukte aanslag op zijn leven zei hij: Mocht een aanslag lukken, dan geeft dat nu niet meer, want ik ben boven op de berg geweest. (I have been on the mountain top.) Van daaraf had hij een betere, toekomstige samenleving gezien: zijn levenswerk was grotendeels voltooid.

Wat zijn hedendaagse verheerlijkingen voor ons? Zinvol werk, een inspirerend persoon, een mooie tekst, een bijzondere ontmoeting, een muziekstuk, een dierbare vriendschap of een wandeling in de natuur? Laten we allen in stilte nadenken over die vraag. Amen.

Cunera Buist